

Dialoogvrijwilligers in Amsterdam

Jaarverslag 2013

01-04-2014

www.dialooginactie.nl

Nieuwe Herengracht 18

1018 DP Amsterdam

060137 85 908 Joke Jongejan

Dialogoog jong ontmoet oud

Vorbereidingsgroep Keti koti

Filosoferen voor de klas

Verslag 2013 Dialoogvrijwilligers in Amsterdam

Vrijwilligers die zich inzetten voor verbinding, tolerantie en begrip door het organiseren van dialoogbijeenkomsten. Dat is Dialoog in Actie. De stichting Dialoog in Actie werkt nauw samen met Amsterdam Dialoog die de jaarlijkse Dag van de Dialoog organiseert. De bijeenkomsten vinden plaats in moskeeën, buurthuizen, kerken en cafés. Overal waar mensen met elkaar in gesprek willen gaan en naar elkaar willen luisteren. Jaarlijks worden er trainingen voor vrijwilligers georganiseerd. Er is een netwerk van deelnemende organisaties.

Dialogen Oud ontmoet Jong ontmoet Oud

Oud en Jong werd de rode draad in het verslagjaar 2013. Het Stadsdeel Nieuw West gaf Dialoog in Actie opdracht om vier dialogen tussen jong en oud in Nieuw West te organiseren plus twee trainingen voor vrijwillige gespreksleiders. Met als doel: ouderen die niet regelmatig naar bewonersbijeenkomsten gaan, in gesprek brengen met elkaar en met andere groepen bewoners - met name de jongeren in hun wijk.

Dialoog Jong en Oud in Slotermeer

Als eerste wijk werd gekozen voor Slotermeer. Dit is een wijk met relatief veel woningen uit de jaren zestig. De sociale structuur doet - in de woorden van Henk Hoogendorp - denken aan een dorp. Veel ouderen hier kennen elkaar al een half leven lang. Een ruime meerderheid van de bewoners heeft een andere culturele herkomst dan de Nederlandse. Op 3 februari 2013 vond een goedbezocht dialoog plaats tussen ca. 30 ouderen en ca. 30 jongeren. Het thema was Veiligheid. Zowel bewoners, jongeren als jongerenwerk vonden dat dit soort bijeenkomsten vaker per jaar moeten plaatsvinden.

Dialoog jong en oud in Slotervaart

Voor de tweede dialoog werd gekozen voor de wijk Slotervaart: het Staalmanplein, Otto Heldringstraat. Aan dit plein ligt gebouw Staalmanpark. In het gebouw zijn 35 Wibowoningen en 60 groepsappartementen voor mensen met psychogeriatrische problemen met 24 uur-zorg. Hier is ook Coco's Keuken gevestigd, een restaurant dat toegankelijk is voor de hele buurt.

De wijk bestaat uit nieuwbouw met een mengeling van huur en koop. Er is weinig sociale structuur. Mensen kennen elkaar niet. Ook de bewoners van het Staalmanpark kennen elkaar nauwelijks. Bovendien vertelde de locatiemanager dat er geen geld meer is voor activiteitenbegeleiding voor de Wibowoningen. Daarom was zij extra blij met de DiA activiteit.

DiA legde ook weer contact met het jongerenwerk van Combiwel. De jongerenwerker zegde enthousiast zijn medewerking toe. De bijeenkomst vond plaats enkele maanden na het incident met grensrechter Nieuwenhuizen, dus er waren flink wat spanningen. Ook zijn er spanningen met jongerengroepen rondom het Staalmanplein.

Dialogoog in Nieuw Sloten

Als derde wijk werd gekozen voor Nieuw Sloten. Hier spelen veel klachten over hangjongeren. Een grote groep ouderen komt regelmatig bijeen in Huis in de Wijk België. Zij eten hier wekelijks en een vrijwilliger kookt. Op 25 april 2013 vond de bijeenkomst met DiA plaats. Bijna alle ouderen van de eetgroep waren aanwezig, ca. 25 personen. Zij gingen actief in gesprek met ongeveer twintig jongeren. De gesprekken vonden plaats tussen de gerechten door. Het thema was Jong en Oud in de Wijk. Het werd erg gezellig en geanimeerd - een goede eerste kennismaking, die beantwoordde aan het doel. Een oudere zei bijvoorbeeld: "Als ik jullie nu op straat zie hangen, dan durf ik jullie wel te groeten, eerst niet." Zowel ouderen als jongeren willen graag vaker van zulke bijeenkomsten.

Delflandpleinbuurt

Voor de vierde dialoog viel de keuze op de Delflandpleinbuurt. Toen DiA om medewerking vroeg voor de dialoog in de Staalmanpleinbuurt, hadden ouderen hier geklaagd dat er nooit eens iets plaatsvond in hún buurt.

Tijdens een ontmoeting met Sylvia Wardenaar, theatermaker, ontstond het idee om het stuk 'Hokjesgeest' op te voeren en daarna een dialoog te organiseren tussen jong en oud. De voorstelling is bedoeld voor de hoogste groepen van de basisschool. De Brede School Fiep Westendorp diende zich aan als locatie. Hier komt ook de ouderengroep regelmatig samen, in een eigen ontmoetingsruimte. De ouderengroep reageerde aanvankelijk nogal terughoudend. Hier speelt namelijk veel 'oud zeer'. Er leven frustraties, omdat de voormalige aanbieder van het opbouwwerk, Eigenwijks, recent vervangen is door Combiwel. Ook is men teleurgesteld, dat de renovatie van de wijk is uitgesteld door de economische crisis. We zijn enkele malen met de ouderengroep gaan praten. Dat was nodig, en welkom.

Op 23 september speelde Sylvia Wardenaar 'Hokjesgeest' voor twintig kinderen van groep 8 en ongeveer evenveel ouderen. Een week later vond de dialoog plaats. Hierbij waren tien ouderen aanwezig.

Training

Voorafgaand aan de dialogen organiseerde DiA een training in de socratische dialoog voor de vrijwilligers. Hieraan namen ruim twintig wijkbewoners deel. Enkel van hen zijn betrokken bij Laat het van Twee Kanten Komen in Geuzenveld, anderen zijn vrijwilliger bij Samen Wonen Samen Leven, weer anderen hadden deelgenomen aan een of meer dialogen tussen jong en oud en nog weer anderen waren vrijwilliger geworden tijdens de dialogen rondom Ketikoti. Van deze lichte vrijwilligers bleek slechts één vrijwilliger in staat om echt gesprekken te **leiden** tussen jong en oud. Zij heeft zich ingewerkt door de kunst van andere vrijwilligers af te kijken. De andere cursusgangers werden actieve deelnemers aan dialogen.

De tweede training - voor gevorderden - volgde half november 2013. Filosoof Pieter Mostert gaf een training in filosoferen: de dialoog met jongeren.

CONCLUSIE: extra aandacht voor voorbereiding & coaching, vaker in dialoog

Dialogen tussen jong en oud vragen **veel voorbereiding, zorg en tijd** - met name om de oudere bewoners te enthousiasmeren. Onder deze groep leeft behoorlijk wat weerstand. De investering in een goede voorbereiding levert wel mooie resultaten op. Tijdens de dialogen ontdekken ouderen, dat ze iets van jongeren kunnen leren - en andersom. Ouderen worden geraakt door de onbevangenheid en het enthousiasme van de jongeren. Jongeren worden geraakt door de verhalen over vroeger.

De eisen aan de vrijwillige gespreksleiders in dit project waren hoog Er zijn maar weinig vrijwilligers die beschikken over genoeg pedagogische begaafdheid om zo'n gesprek te leiden. DiA beschikt wel over zulke gekwalificeerde vrijwilligers. Zij hebben vaak meer dan één training gevolgd en ze kijken regelmatig de kunst bij elkaar af. En oefening baart kunst, ook in het leiden van een goed gesprek.

Het viel de organisatoren op, dat **bijna alle deelnemers aan de dialogen graag vaker met elkaar om tafel** willen. Als het ijs eenmaal gebroken is, worden mensen nieuwsgierig en genieten ze van het contact met elkaar. Bovendien leidt de organisatie van dialogen tot **interessante dwarsverbindingen** in de sociale netwerken binnen het stadsdeel.

Gespreksverslagen dialogen jong en oud

Verslag dialoog zondag 3 februari in Slotermeer (Huis van de Wijk Multibox)

Op de eerste zondag in februari 2013 gingen circa veertig ouderen met veertig jongeren in dialoog over veiligheid in de buurt. Pittige gesprekken in een goede sfeer. Het was even wennen voor de aanwezigen. Discussiëren kunnen we allemaal wel. Een dialoog gaat aan de hand van vragen die je onderzoekt met gebeurtenissen uit je eigen leven. Zoals: wat is veiligheid en wanneer voel je je veilig?

Al gauw kwamen de aanwezigen los: heeft het te maken met je veilig voelen op straat, met elkaar leren kennen of wordt de veiligheid verbeterd met meer politie en buurtcoaches? Wat hebben de media voor invloed? Wat voor invloed heeft je eigen gevoel? Volgens een deelnemer moet je elkaar helpen: als je een ander helpt, voel je jezelf ook veiliger. Was het vroeger anders? Iemand vond dat de huidige maatschappij veel individualistischer is, maar een andere bewoner vond Slotermeer nog net zo mooi als vroeger. In kleinere groepjes ging men dieper op het thema in.

Volgens iemand draait het om respect. Maar wat is respect eigenlijk?

Wanneer respecteer jij iemand en wanneer word jij gerespecteerd? Een oudere deelnemer: als een jongere voor je opstaat in de bus. Een jongere vertelde dat er soms een politieagent komt op zijn school. Hoe vindt hij dat, vroeg een oudere. Eigenlijk niet goed, want het betekent dat er iets gebeurd is op school, je voelt je niet veilig. Veel ouderen durven 's avond niet meer op straat. Een jongere bood aan om te helpen, door mee te lopen. Gedeeld werd dat je je veilig voelt als er bekenden op straat lopen, als je met vrienden bent. Een jongeman vertelde dat hij bang is als hij alleen is. En laten we eerlijk zijn: zou dat ook niet voor ouderen gelden? De aanwezigen concludeerden: meer van dit soort ontmoetingen tussen jong en oud, dát draagt bij aan de veiligheid.

Heeft praten zin? Een oudere wil jongeren helpen: hij wil met ze gaan timmeren. Een ander wil samen plantjes gaan zetten in de benedentuinen van ouderen. Zo werd dit een dialoog in actie.

Verslag van de dialoog op zondag 3 maart in Coco's Keuken, Slotervaart Van samen praten naar samen doen

Oud en jong ontmoeten elkaar misschien niet veel in Slotervaart, maar de eerste zondag van maart werd er intensief gesproken in Coco's keuken. Het thema was Samenleven. Over de vraag of het vroeger anders was: volgens de een was het vergelijkbaar, er was toen ook weinig contact tussen ouderen en jongeren. Volgens een andere oudere sprak je elkaar wel meer aan. Je noemde bekenden uit de straat oom en tante. "Maar dat deden we in Suriname ook", voegde iemand toe. "En ook in Marokko!" Is het fijn om oud te zijn? Volgens een oudere dame wel: "Als je zo oud bent als ik, hoef je je geen zorgen meer te maken, je hoeft geen geld meer te verdienen." "Dat hoef ik ook niet", vond een 11 jarige. "Pas als je ouder wordt, krijg je steeds meer keuzes voorgelegd. Dan moet je kiezen."

Wanneer ben je eigenlijk oud? Volgens een jongere zijn sommige mensen van 30 al oud. Die doen niet veel meer, maar anderen van boven de zeventig kunnen jong zijn. Zij doen nog alles. Wat kunnen jongeren van ouderen leren? "Ik leer van ouderen om rustig te zijn." Andersom kunnen ouderen van jongeren leren om het internet te gebruiken. Een jongere biedt een oudere vrouw aan om haar daarmee te helpen.

In de open sfeer kon alles besproken worden. Ook de onderlinge angsten. Er werd gesproken over de angst voor de islam en of deze gevoed wordt door de media. Wat kunnen we eraan doen? Zou het helpen om met elkaar te praten over je geloof en je idealen? Om zo meer van elkaar te leren?

Andere ideeën: sport en speldagen voor oud met jong, samen koken, debatten, jongeren gaan klussen doen in verzorgingshuizen en meer van dit soort middagen. Het was een dialoog in actie: van samen praten naar samen doen. Met dank aan de jongerenwerkers van Combiwel en de vrijwillige gespreksleiders!

Verslag dialoog 25 april 2013 Jong ontmoet Oud in Nieuw Sloten

Wethouder Jesse Bos vindt het belangrijk dat jong en oud elkaar leren kennen. Verleden week donderdagavond gingen jongeren van het jongerenwerk van Combiwel in dialoog met ouderen van de eetgroep in het Huis van de Wijk België. Toen Ahmed Filali met zijn jongeren binnenkwam was het voor sommige ouderen even schrikken, maar al gauw ontstonden geanimeerde gesprekken.

Kan jong van de levenswijsheid van oud leren? En andersom, wat kunnen ouderen van jongeren leren? In de loop van de avond werd dat vanzelf duidelijk. Wanneer ben je oud en wanneer ben je jong? Een oudere van tachtig voelt zich nog erg jong. En een jongeman van 24 voelde zich al oud. En waarom: hij kon alles zelf betalen, omdat hij een baan heeft. Hij vindt dat hij voor zichzelf moet kunnen zorgen. Aan het eind van het gesprek concludeerde een oudere: "Nu hoef ik niet meer bang te zijn, ik kan ze gewoon gedag zeggen als ze in de buurt hangen."

Vrijwilligers van Dialoog in Actie leidden de gesprekken. Wethouder Jesse Bos en wijkcoördinator Germaine van Haard spraken enthousiast mee. Met dank aan de vrijwilligers van de kookgroep.

Verslag van de dialoog tussen Jong en Oud in de Brede school Fiep Westendorp op 30 september

De ouderen zaten al klaar. De klas werd meteen bij binnenkomst in vijf groepen verdeeld. Hieronder volgen enkele opmerkingen uit de gespreksgroepen.

Enkele opmerkingen uit de groep Floris

Floris begon met vragen: hoe vinden jullie het eigenlijk om zo aan tafel te zitten? Een paar kinderen vonden het gewoon, normaal: oud en jong. Een paar vonden het abnormaal. Waarom? Gewoonlijk zit ik niet met ouderen om de tafel. Ik ben het niet gewend.

Jongere: "Vond u het leuk om kind te zijn?" Oudere: "Nee, je mocht niets." Kind: "Maar ik hoef niet te werken, ik hoef niets."

Jongere: "Hoe merkt u, hoe voelt u dat u ouder bent?" Oudere: "Je kunt niet meer zo snel fietsen en niet meer zo goed zien." Andere oudere: "Zijn er dingen die beter gaan als je oud bent?"

Oudere: "Ik vind het soms lastig als jullie Turks praten en soms praten jullie zo hard."

"Ouderen vonden het grappig om te horen dat het plantsoen door de kinderen het schommelpark werd genoemd."

Opmerking op de kaart voor Harry: "Volgens mij ben je een chille man."

Groep van Ineke

Het gesprek ging onder meer over de vraag of je normaal bent als je in een trui van Zeeman loopt. Een kind vond van niet. Een oudere: "Dat maakt toch niets uit, ben je dan een andere persoon als je met een broek van Zeeman loopt?"

Oorlog vond men abnormaal. Een jongen werd erg fel toen het ging over wat je doet als je familie wordt aangevallen. "Als je familie beledigd wordt, dan mag jij aanvallen."

Groep van Lilian

De kinderen waren erg geïnteresseerd. Een mevrouw vertelde dat ze de oorlog had meegemaakt. Welke oorlog, vroegen de kinderen. De laatste was het antwoord. Even was er verwarring, omdat de kinderen dachten aan de oorlog in Syrië. Daarna stelde ze veel vragen aan de oudere dames: of ze Hitler hadden gezien? De ouderen vertelden over het dagelijks leven en hoe hun ouders huisraad ruilden voor een mud aardappels.

Is een mens ooit te oud om te leren? De ouderen vonden van niet, maar de kinderen vonden dat je op een gegeven moment klaar bent. "Nog tien jaar en dan was hij klaar met leren." Een kind bedankte aan het eind Lilian: hij vond dat ze veel geduld met hen had gehad.

Groep van Anna

Is het normaal om onbekenden op straat gedag te zeggen? Zowel kinderen als ouderen vinden dat eng. Waarom? Misschien zegt de ander dan geen dag terug. Misschien moeten we het toch eens proberen.

Kunnen ouderen van jongeren leren? Een oudere: "Wij waren vroeger niet zo bijdehand. Wij moesten na de oorlog snel gaan werken. Ik heb vroeger niet zoveel geleerd."

Wat hebben ze van elkaar geleerd? Een kind tegen een oudere: "Dat u veel doet aan vrijwilligerswerk."

Groepje van Andrea

Kun je met iedereen vrienden zijn? Kind: "Alleen met normale mensen." Wat is normaal doen? Toen vertelde een meisje dat ze het stom vond dat twee jongens in de klas ruzie hadden. Waar ging die ruzie over? Dat wisten ze zelf al niet meer. Over een bal of zo. Het ging er toen over of je ruzie kon oplossen. Een oudere: "Kun je op een andere manier ruziemaken dan alleen maar slaan?" Ja, was het antwoord, je kunt ook praten. Je kunt je schouders ophalen. Een jongen concludeerde dat je elkaar kunt vergeven.

Sylvia Wardenaar met helpers in Hokjesgeest

**Verslag 07-02: Dialoog in de Ontmoeting,
Emancipatie: vrouwen en mannen, gelijk of verschillend?**

Wanneer zijn vrouwen en mannen gelijk en wanneer verschillen we van elkaar? Zijn er specifieke vrouwelijke taken? Zijn er specifieke mannelijke taken? Wat is een echte man en wat is een echte vrouw? Word je als vrouw geboren of tot vrouw gemaakt? Op Vrouwendag gingen we over deze vragen in dialoog. Er waren 24 deelnemers. Aan een tafel zat een jongedame uit Iran. Ze was net getrouwd en vroeg zich af of ze zou stoppen met werken. De overige vooral oudere dames vertelden haar verhalen over hun werk, als advocaat, als secretaresse. In hun leven hadden ze allen korte of langere periodes gekend dat ze hun eigen kost moesten verdienen. Een dame vertelde hoe ze vanuit Indonesië in Nederland terecht was gekomen.

Dialogen voor en door ouderen: Vitaal Ontmoet Kwetsbaar

Stichting DiA heeft een subsidie gekregen van het Fonds Sluyterman van Loo en het RCOAK uit het programma VITOK, vitaliteit ontmoet kwetsbaarheid, zie www.vitok.nl. In 2013 en 2014 worden dialogen georganiseerd waarbij diverse groepen ouderen elkaar ontmoeten. In 2013 heeft Dialoog in Actie drie dialogen georganiseerd voor VITOK, onder meer voor ouderen van Amsta Amsteldijk, de Ontmoeting en Sint Jacob.

Hobby is geen saai thema, Ontmoeting juni

In de Ontmoeting (op 7 juni) was het thema Hobby. Op verzoek van een Chinese vrouwengroep spraken we hierover met een groep vrouwen met diverse culturele achtergronden. De beheersing van de Nederlandse taal in de Chinese groep is niet zo sterk. Je verwacht (een vooroordeel) dat dit thema een eenvoudig gesprek zou opleveren. Tot onze verrassing werd het echter een dialoog met veel diepgang. Waar in het Italiaans geen woord voor 'hobby' voorkomt, kent het Chinees vier verschillende woorden voor dit begrip. Samen musiceren was voor deze Chinese vrouwen van enorme betekenis in hun leven. Ook de andere vrouwen namen actief deel aan het gesprek. De een verloor zichzelf in haar hobby, de ander vond zichzelf er juist in.

Keti Koti in Sint Jacob

Met de ouderen van Sint Jacob organiseerde DiA een Keti Koti middag. Er was een PowerPoint met oude foto's en we spraken over het slavernijverleden. Ook werd het Keti Koti Katafra ritueel gedeeld. We smeerden elkaars arm met olie in om de pijn van het verleden te verzachten en kauwden op een bitter stukje kwasi bita (bitterhout). Een bewoner vertelde enthousiast over de bitterhoutboom.

Amsta Amsteldijk, Sluitende woonzorgcentra

In november was er een dialoog met ouderen van Amsta Amsteldijk over Mijn Plek. Dat was dit jaar het thema van de Dag van de Dialoog. Een mooi verbindend thema? Niet voor de ouderen van Amsta Amsteldijk. Hun woonzorgcentrum moet dicht. De bewoners vertelden ons schrijnende verhalen. Over hoe vriendschappen uit elkaar gerukt worden, over hun idee dat dit hun laatste woonplaats zou zijn vóór hun dood. Sommige zaten te huilen. Hun verhalen zijn verwerkt in een persbericht dat als bijlage bij dit verslag is opgenomen. Inmiddels (begin april 2014) staat dit onderwerp op de nationale agenda.

Keti Koti Katafra in verzorgingshuis Sint Jacob

Dialogen op scholen

Ook in 2013 gaven vrijwilligers van DiA lessen in dialoog. Zij filosofeerden met kinderen, op de Springstok, de Tweede Dalton, de Elout, het Sweelinck College, het Zuiderlicht, Hildebrand Van Lohnschool, De Ark en het Amsterdams Lyceum. Vrijwilligers geven een serie van zes lessen, in diverse klassen per school. Dit heeft geresulteerd in een subsidie van de Protestantse Stichting tot Steun van het Godsdienstonderwijs Amsterdam van € 10.000,- voor 2013 en 2014. Het project heeft als doel om DiA's kennis en ervaring over filosoferen met kinderen te gebruiken om te praten over het thema Geloven. De dialooglessen vinden plaats op scholen met kinderen van verschillende culturele achtergronden. Meer informatie hierover op de website van Dialoog in Actie, www.dialooginactie.nl.

Begin juni 2013 hebben we een workshop over de slavernij gegeven op de Panta Rhei in Amstelveen.

Deze school neemt elk jaar deel aan de herdenking van de slavernij op de Joodse begraafplaats in Ouderkerk a/d Amstel. Docent maatschappijleer Joyce van Ottersdijk deed met de klas een project over slavernij. Enkele leerlingen hebben DiA bestuurslid Frank Mansro geïnterviewd.

Foto-impressie dialogen op scholen

Sweelinck, brugklassen: dialoog over Plagen en Pesten

Voorbeelddialog en training op Michiel de Ruyterschool in Amstelveen over Geloven, 19 -11-2013

Sweelinck, dialogovrijwilligers aan het werk

Amsterdams Lyceum bezoekt Willem de Zwijgerkerk met dialogo over Wat is geloven?

Dag van de dialoog in gesprek met dak-, en thuislozen en ongedocumenteerden

Op 8 november 2013 was de Dag van de Dialoog. Het thema was dit jaar Hier ben ik op mijn plek. Dialoog in Actie organiseerde zelf op de Dag van de dialoog in Amsterdam twee dialogen in de Protestantse Diaconie Amsterdam. Een bijeenkomst werd samen met het Wereldhuis georganiseerd. Hier waren ongeveer 20 deelnemers. Daarna was er een dialoog tussen dakhebbenden en daklozen. Hierbij waren wijkagenten aanwezig en vertegenwoordigers van de Vluchtkerk. Er kwamen ongeveer 40 mensen.

Mijn plek

Dakhebbenden en dak- en thuislozen over Hier ben ik op mijn plek. Er werden verhalen verteld over de verbinding met de natuur: een dakloze vertelde hoe de vogels in zijn tent broodkruimels komen eten. Maar ook: hoe je steeds door de politie weg wordt gejaagd, omdat je in Nederland niet wild mag kamperen. De politieman vertelde waarom hij of zijn collega's dat moeten doen. De daklozen begrepen dat ook wel: "U krijgt ook maar een opdracht van een wethouder die u moet uitvoeren." Hun droom: een camping voor daklozen.

Een vrijwilliger: "Ik heb genoten om bij jullie een dialoogtafel voor te zitten. Ik had een Engelstalige groep. Het was wel werken om er een positieve draai aan te geven richting dromen... Er waren mensen die niet konden dromen... daar viel ook niets meer te dromen... Tja, dat is iets wat me wel bij blijft... Ook mooi dat iemand anders hierop reageerde aan het eind van het gesprek en zei: "Ik hoop dat niemand ooit zijn dromen kwijt zal raken." Prachtige afsluiting...". Diverse vrijwilligers van DiA organiseerden elders in de stad dialogen en/of namen deel aan bijeenkomsten in hun eigen buurt.

Keti Koti

In juni 2013 zijn verschillende activiteiten ontwikkeld rondom de herdenking van de slavernij, Ketu Koti. DiA is op allerlei manieren betrokken bij de Surinaamse gemeenschap in Amsterdam. Dit jaar was het officieel 150 jaar geleden dat de slavernij administratief werd afgeschaft. Juni is de maand van de herdenking van de afschaffing van de slavernij in Suriname, Ketu Koti ('Verbroken Ketens'). Op 1 juli herdenken Amsterdammers het slavernijverleden van Nederland en Suriname. De hele maand juni zijn er activiteiten op weg naar het evenement van 1 juli in het Oosterpark.

Opening junimaand

Op 1 juni was de Opening met een optocht en een herdenking voor de ambtswoning van de Amsterdamse burgemeester, aan de Herengracht. In de voorgevel is een gedenksteen gemetseld die herinnert aan de eerste eigenaar van het pand, Paulus Godin, die in de 17e eeuw met slavenhandel zijn rijkdom vergaarde.

Bij de plechtigheid waren diverse sprekers, onder wie burgemeester Eberhart van der Laan! Verder werd gesproken door dichters, Joan Ferrier (voorzitter van de Stichting Herdenking Slavernijverleden 2013), Eddy Campbell (voorzitter NiNSee), Roy Groenberg (voorzitter van de stichting Eer en Herstel), Roy Ristie en Eddy Linthorst (voorzitter Dialoog in Actie). Na de plechtigheid aan de Herengracht begaven de aanwezigen zich naar Surinaams Café Mansro in de Eerste Sweelinckstraat. Daar werd de viering voortgezet met muziek en verhalen vertellen.

Van der Laan: "Iemand vertelde mij: het is 150 jaar geleden, maar het was wel de oma van mijn oma, zo dichtbij is het nog. (...) Slavernij is een belangrijke bouwsteen geweest voor het economisch succes van Amsterdam, maar het was ook een misdaad die ons generaties later nog altijd bezighoudt. Ik vind het volkomen terecht dat u met uw vuist op tafel slaat. En wij, als stadsbestuur, luisteren naar u."

Toespraak Eddy Linthorst, voorzitter DiA

Vier jaar geleden kwam ik tijdens een dialoogavond in gesprek met mensen van Surinaamse en Antilliaanse afkomst over de slavernij

Wat mij tijdens dit gesprek vooral duidelijk werd was, dat slavernij weliswaar van alle tijden is, maar dat de slavernij zoals die op het Westelijk Halfrond heerste op een essentieel punt afweek van al die andere vormen van slavernij.

Hij was namelijk gebaseerd op een van de meest verderfelijke vormen van racisme.

Een die de slachtoffers eerst hun mens zijn ontnam en, doordat ze niet meer werden beschouwd als mensen, vervolgens als koopwaar konden worden verhandeld.

Maar wat de meest onuitwisbare indruk op mij gemaakt, is het besef dat dit racisme sluimerend nog steeds voortleeft. Ook als we oprecht dit racisme ver van ons willen werpen, moeten we erkennen dat het als het ware in onze genen zit. En dat dit niet zonder consequenties is: kijk maar naar de werkloosheidscijfers en het opleidingsniveau van de jongeren. Die cijfers zijn niet te verklaren uit werkervaring of intelligentie. Het heeft ook te maken met het sluimerende racisme dat in ons allemaal voortwoekert, of we willen of niet.

Het vieren van het einde van de slavernij op 1 juli, zowel de administratieve afschaffing in 1863 als de feitelijke in 1873- de mensen moesten immers nog 10 jaar gratis op de plantages blijven werken ter compensatie van de plantage-eigenaars- moet en mag dan ook niet alleen een feestje zijn voor zwarte mensen. Het moet een datum zijn waarop we met elkaar terugkijken naar wat de slavernij heeft gelegitimeerd en welke gevolgen dat tot op de dag van vandaag heeft.

Pas als we met elkaar eerlijk met deze feiten om willen en kunnen gaan, dan kunnen we deze bladzijde uit onze geschiedenis omslaan. En dan is er ook een reden voor een feest van zwart en wit samen, omdat we dan vieren dat we samen naar de toekomst kijken waarin we met elkaar een samenleving willen opbouwen zonder het gif van racisme

Eddy Linthorst, voorzitter DiA 1 juni 2013

Herdenking en viering in de Pijp

Op zondag 16 juni was er een herdenkingsbijeenkomst en viering in de Eerste Sweelinckstraat met diverse sprekers. Naast Stadsdeelvoorzitter Paul Slettenhaar voerden vertegenwoordigers uit de Surinaamse gemeenschap en buurtbewoners het woord. Het geheel was omlijst door kraampjes met voorlichtingsmateriaal, Surinaamse en Antilliaanse gerechten en natuurlijk Surinaamse en Antilliaanse muziek. We dansten op straat en er was een programma voor de kinderen.

Keti Koti dialoogmaaltijd

Voor de vrijwilligers van DiA was 18 juni een erg drukke avond. In plaats van de geplande 70 gasten kwamen er 125 naar de dialoogmaaltijd! Ook de Amsterdamse wethouders Andree van Es en Egbert de Vries waren aanwezig bij de Keti Koti Tafel in de Oranjekerk. De 125 deelnemers reageerden geschokt op het overlevingsverhaal van een oude Surinaamse vrouw. Zij vond als kind in Suriname op zolder een verzameling martelwerktuigen uit de tijd van de slavernij. Ze zweeg hierover meer dan vijftig jaar en deelde haar ervaringen voor het eerst tijdens de Keti Koti Tafel in de Oranjekerk. Uit de mond van haar tante, dochter van een slavin, tekende ze afschuwelijke verhalen op. "Slavendrijvers organiseerden feesten waar slaven als kampvuur werden gebruikt." Met veel moeite vertelt ze de verhalen, maar ze wordt gehoord, getroost en begrepen. Een van de ketenen heeft zij nog steeds in haar bezit.

Namens het gemeentebestuur van Amsterdam, erkende wethouder van Es dat de rijkdom van Amsterdam van vandaag mede vergaard is met misdaden uit de slavernijperiode. Ook de Raad van Kerken erkent de betrokkenheid van de kerken bij de handel in slaven.

Dankzij de Ketu Ketu verzoeningstafel is het mogelijk om te komen tot échte uitspraken en tot échte gesprekken. De manier waarop de Ketu Ketu tafel is georganiseerd maakt dat het mogelijk is om elkaar échte verhalen te vertellen. Geen 'wij' tegen 'zij', geen schuld en schaamte, maar échte dialoog. Herdenkingsrituelen drukken de pijn van de slavernij uit. Mensen van allerlei afkomst zitten naast elkaar, delen rituelen, lachen en huilen samen over het verleden. Een ritueel bestaat uit het inwrijven van elkaars arm met olie, om de pijn van het brandmerken symbolisch te verzachten. Met het kauwen op bitter hout gedenken de deelnemers het bittere verleden om daarna met het eten van iets zoets de bevrijding te vieren. De Tafels zijn ontwikkeld en bedacht door Mercedes Zandwijken, samen met vrijwilligers van Dialoog In actie, Café Mansro, Stichting Eer en Herstel en Vereniging Opo Kondreman.

Herdenking Ouderkerk aan de Amstel

Een bijzondere activiteit is elk jaar het bezoek van de begraafplaats Beth Haim van de Portugees-Israëlitische gemeente in Ouderkerk aan de Amstel. Op deze oudste joodse begraafplaats van Nederland ligt de vrijgekochte slaaf Eliezer. Hij was een slaaf van de Joodse familie De Pina. Voor zover bekend, was hij de eerste slaaf uit Suriname die in Nederland begraven ligt. Zeer opmerkelijk is dat hij bovendien op een plek ligt die alleen bestemd was en is voor Joden.

Toen deze geschiedenis een aantal jaren geleden bekend werd, is het idee ontstaan om dit graf te bezoeken op de laatste woensdag in juni. Was er aanvankelijk sprake van een groep van circa 40 deelnemers, inmiddels is dit een activiteit die de aandacht heeft getrokken van de lokale overheden in Amsterdam en Ouderkerk aan de Amstel. In dit herdenkingsjaar voeren vier boten uit. De Portugees-Israëlitische gemeente verleent elk jaar haar welwillende en gewaardeerde medewerking. De wethouders van Zuid en Zuidoost voeren mee en voor de tweede keer gaf mevrouw van Es als vertegenwoordiger van het College van B&W van Amsterdam acte de présence. Net als in 2012 werden de deelnemers door de burgemeester ontvangen in het stadhuis van Ouderkerk aan de Amstel.

Naast vertegenwoordigers van de Surinaamse en Antilliaanse gemeenschap, voeren dit jaar ook drie schoolklassen mee. Onderweg wordt door deskundigen een toelichting gegeven op de geschiedenis van de slavernij en de positie van slaven die vanuit Suriname meegenomen werden naar Nederland. Een hoogtepunt in 2013 was de onthulling van een stadbeeld voor Eliezer. Daarna was er een cultureel programma. In Eliezer herdenken wij alle gestorven tot-slaaf-gemaakten.

Perez Jong Loy is de motor achter '1873'. In 1863 werd de slavernij weliswaar administratief afgeschaft, maar kwamen de 'eigenaren' met de Nederlandse regering overeen dat ze nog tien jaar op min of meer dezelfde voet konden doorgaan. Anders zou, zo werd gesteld, de economie in de kolonie instorten. De nieuwe burgers werden onder staatstoezicht geplaatst, maar ze kregen pas in 1873 hun volledige burgerrechten.

Wat Perez betreft hadden we 150 jaar slavernijverleden dus pas in 2023 moeten herdenken. Dat is een van de aspecten die bij Jong Loy 'diep zitten'. Een ander aspect is dat hij er 51 jaar op heeft moeten wachten voordat op 1 juli 2013 vanaf het Marine-terrein in Amsterdam de 21 saluutschoten klonken die op dezelfde dag in Suriname jaarlijks het einde van de slavernij markeren. Jong Loy: "Dat was zeker een emotioneel moment. Als kind maakte dat in Suriname elk jaar grote indruk op mij. Nu klonken die schoten voor het eerst ook in Amsterdam. Maar het was ook een moment van gemengde gevoelens. Sinds mijn komst naar Nederland in 1962 heb ik er met weemoed naar uitgekeken."

Het herdenkingsjaar 2013 was voor Jong Loy een jaar met veel hoogtepunten, maar ook enkele dieptepunten: "Ik stuit vaak op volstrekt onbegrip: 'We gaan een carnavalsvereniging toch ook niet subsidiëren.' Er is dus nog veel werk aan de winkel. Ik begrijp niet goed dat mensen 'mijn' vrijheidsbesef niet willen vieren, terwijl het toch gaat om een bevrijding van enkele honderden jaren gezamenlijke geschiedenis."

De reden dat hij zich zo inzet voor '1873' heeft ermee te maken dat de bevrijde slaven - "hoe wrang" - er volgens hem ná 1863 slechter aan toe waren dan vóór 1863. Jong Loy: "Ze werden verplicht om nog tien jaar door te werken en waren nóg onvrij en er feitelijk nóg slechter aan toe, omdat de plantage-eigenaren de slaven nu lieten betalen voor huisvesting, medische behandeling en voedsel. Zo hielden de slavenhouders een claim op 'hun' mensen. Dat zou ik ook graag herdacht willen zien worden."

Rondom het grafmonument van Elieser op de Joodse begraafplaats in Ouderkerk a/d Amstel, organiseert Jong Loy al jaren een lesprogramma voor o.a. een school in Amstelveen. Elieser was een door Portugezen ontvoerde en tot slaaf gemaakte man die van ca. 1610 tot 1629 in Amsterdam heeft geleefd. Elieser is de enige die op die begraafplaats in Ouderkerk a/d Amstel een naam heeft. Er liggen nog negen andere anonieme mensen die tot slaaf waren gemaakt.

Sinds Jong Loy's vereniging Opo Kondreman in 2001 aandacht wist te krijgen voor deze slachtoffers van 16e eeuwse mensenhandel, wordt de dag van Elieser altijd op de woensdag vóór 1 juli gehouden. Jong Loy: "Voor Elieser, maar eigenlijk voor alle slaven die ooit in Amsterdam hebben geleefd, hebben we nu een monument opgericht waarvoor het Amsterdamse Fonds voor de Kunst en het Mondriaan Fonds het leeuwendeel van de financiering voor hun rekening hebben genomen. Fantastisch! Ook *The Blue Boat Company* wil ik noemen. Die steunt ons vanaf de 1e Elieserdag in 2010 met een méér dan genereuze tegemoetkoming in de kosten van de boten waarmee we naar Ouderkerk a/d Amstel varen. Dat gebeurt trouwens niet zomaar, tenslotte brachten ze ook de tot-slaaf-gemaakten met boten naar Ouderkerk a/d Amstel. Big hug ook voor de mensen bij het PMB, het bestuur van stichting Slavernij Herdenking 2013, de burgemeester van Ouderkerk a/d Amstel, de medewerkers van het Stadsarchief, voor het Amsterdam Museum en voor de stadsdeelvoorzitters en de wethouders diversiteit van de stadsdelen Zuidoost en Oud Zuid. Schitterend! Zij allen hebben op mij in de voorbereiding en de viering een onuitwisbare indruk gemaakt door hun grote betrokkenheid bij dit herdenkingsjaar. Geweldig! Dat voelt als een warm bad!"

1 juli

Op 1 juli waren vrijwilligers van Dialoog in Actie en vertegenwoordigers van de Vereniging Opo Kondreman als enige vertegenwoordigd bij het afvuren van 21 saluutschoten op het marineterrein. Een historische gebeurtenis. Daarna gingen we gezamenlijk naar de herdenking en het feest in het Oosterpark.

Verslag 3 oktober dialoog in de Raadszaal Zuid: leerlingen Zuiderlichtcollege, politici en vrijwilligers in dialoog over Slavernij

Op donderdag 3 oktober gingen leerlingen van het Zuiderlicht (VMBO) in de raadszaal in dialoog met politici over Slavernij. Dit jaar is het 150 jaar geleden dat de slavernij administratief werd afgeschaft. Daarna moesten de tot-slaaf-gemaakten nog tien jaar onbetaald doorwerken om zichzelf vrij te kopen. Stadsdeelvoorzitter, Paul Slettenhaar sprak de jongeren toe en vertelde hen waarom het Stadsdeel het belangrijk vindt dat dit soort gesprekken plaatsvindt. Vrijwilliger Gert-Jan Wijnands van Dialoog in Actie leidde het gesprek. Marlea Kogeldans vertelde over haar grootmoeder, geboren in 1863, die haar ooit een groot litteken had laten zien. Daar had haar 'missie', haar eigenares, haar geslagen met een staaf, omdat zij niet goed op de kinderen zou hebben gepast. Zij was gebrandmerkt. Ondanks alle moeilijkheden die Marlea zelf in haar leven had meegemaakt, werd zij de eerste zwarte wethouder in Nederland.

Het gesprek ging onder meer over de vraag of moderne slavernij verschilt van de slavernij vroeger in Suriname en de Nederlandse Antillen. Enkele uitspraken van de leerlingen: "Slaven werden als materiaal gezien, als dieren." En: "Als we een heel goedkoop T-shirt kopen, dan zetten we eigenlijk de slavernij voort." Eddy Linthorst, raadslid vanuit de PvdA, vond dat onbewust racisme, als overblijfsel van de slavernij, nog steeds in ons leeft. De leerlingen verwonderden zich erover dat ze op de basisschool niets over de slavernij hadden gehoord. Op de vraag of we het verleden goed kunnen maken, concludeerden dat je het nooit kunt uitwissen. We moeten erkennen dat het onze gezamenlijke geschiedenis is. Daarom moet er ook meer les over worden gegeven.

Links: stadsdeelvoorzitter Paul Slettenhaar, Gert-Jan Wijnands

Verslag dialoog 18 december in Café Mansro - over Zwarte Piet

Sinterklaas is alweer vertrokken, maar toch organiseerde DiA een bijeenkomst over Piet. Toen de ergste discussie voorbij was, was er tijd en ruimte voor een open gesprek. Vragen voor dit gesprek waren:

- Waar zit de pijn?
- Is de traditie van Zwarte Piet racisme?
- Kunnen tradities veranderen?
- Wanneer vecht je voor verandering? En waarom?
- Wanneer vecht je ertegen? En waarom?
- Wanneer treur je om het verlies? Of ben je juist opgelucht?
- Wat heeft de hele discussie met ons gedaan?
- En hoe gaan we samen verder?

In Dialoog in Café Mansro over Zwarte Piet. Hoe kunnen we Sinterklaas een feest maken voor iedereen? Enkele ideeën: Sinterklaas met elfjes. Of een zwarte Sinterklaas met Jannen zonder schmink en oorbellen. Een ander idee: in gesprek gaan met de gemeente en daarmee nu al beginnen. Niet wachten tot oktober/november 2014. Een deelnemer: "In de hele keten van mijn voorouders en ouders ben ik de eerste die met een 'bakra' (witte Hollander/meester) kan praten over de slavernij. En dat doet goed. Voor mij betekent dit dat we elkaar nodig hebben om tot verzoening te komen."

Vrouwendialoog tijdens Vrouwendag
in bibliotheek Geuzenveld, 4 maart

Dialoog over sprookjes in de bibliotheek van Osdorp mei 2013

Bejaarden op de schopstoel

Vrijwilligers horen schrijnende verhalen

Een groep vrijwilligers houdt gesprekken met bewoners van Amsterdamse bejaardenhuizen die binnenkort worden gesloten. De oudjes staan op straat of ze moeten verkassen naar de buitenwijken. De vertwijfeling is groot.

Een klein bericht in de marge van de krant: "Ruim een derde van de verzorgingshuizen moet de komende vijf jaar dicht." Wat betekent dat voor de ouderen die daar soms al jarenlang wonen?

Een goed gesprek?

Sinds een jaar organiseert de Stichting Dialoog in Actie bijeenkomsten voor en door ouderen met verschillende culturele achtergronden, onder het motto: "Vitaal ontmoet Kwetsbaar". Een ploeg vrijwilligers bezoekt daarbij een woon/zorgcentrum voor een goed gesprek. Het thema: "Hier ben ik op mijn plek."

Dat thema was bedoeld als mooi neutraal gespreksonderwerp, dat mensen kan verbinden. In de bejaardenhuizen blijkt dit echter een zeer gevoelig onderwerp. Vanwege het overheidsbeleid en de wijzigingen in de AWBZ moeten ouderen langer thuis blijven wonen. Mensen met een zogenaamde Zorg Zwaarte Pakket (ZZP) Indicatie van 1-3 mogen niet meer naar een woonzorgcentrum. Volgend jaar komt daar ook ZZP 4 bij. Met een ZZP 3 indicatie ben je al behoorlijk aan het dementeren, of je kunt je niet meer zelfstandig wassen. Of allebei. De gevolgen van dat beleid worden nu pijnlijk zichtbaar.

Klein leed

Joke Jongejan van Dialoog in Actie en opbouwwerker bij de Protestantse Diaconie Amsterdam: "Wij zijn verontwaardigd over de verhalen die we te horen krijgen. Als je een maatschappij beoordeelt op hoe ze de ouderen behandelt, dan komen wij er bekaaid af. In december 2013 hadden we een bijeenkomst met ouderen van centrum Amsta aan de Amsteldijk. In februari 2014 gingen we naar het Sint Jacob tegenover Artis. Beide woonzorgcentra moeten dicht. Door het strenge beleid stromen er onvoldoende nieuwe bewoners in, dus besluiten de zorgkoepels om hun huizen te sluiten. Eén op de drie bejaardenhuizen in Amsterdam verdwijnt. De mensen die daar nu nog wonen zijn wanhopig. Ze vertelden ons verhalen vol klein leed. Heel persoonlijk, en heel schrijnend."

Verscheurde relaties

Vriendschappen van jaren worden verbroken omdat mevrouw X moet verhuizen naar een ander bejaardenhuis dan haar vriendin mevrouw Y. Dat veroorzaakt veel pijn, want zulke relaties zijn vaak net zo innig als een huwelijk. Een mevrouw die speciaal in de buurt van haar zus is gaan wonen, moet nu verkassen naar de andere kant van de stad, een compleet onbekende omgeving. Een andere mevrouw krijgt bezoek van een vriendin, maar blijkt plotseling te zijn overgebracht naar een ander huis. Als de vriendin haar opbelt, is mevrouw helemaal in paniek. Ze zat nog te ontbijten toen de verzorging binnenkwam met de mededeling: "Vandaag gaan we u verhuizen!" Verzorgenden vertellen hoe ze ineens een lege kamer aantreffen, omdat de

familie vader of moeder heeft meegenomen. "Hoe was het ook weer: oude bomen moet je niet verkassen", verzucht een gespreksdeelnemer.

Beroep op Mark Rutte

In Sint Jacob laat een heer van 92 ons een brief zien die hij naar minister Rutte heeft geschreven. Na het overlijden van zijn vrouw was hij erg vereenzaamd. In Sint Jacob had hij nieuwe vrienden en kennissen gevonden. Hij is bang om weer te vereenzamen nu hij op zichzelf moet gaan wonen. En volgens hem is hij lang niet de enige. Van de premier kreeg hij een nietszeggend briefje terug: "Dit is nu eenmaal het beleid, meneer, mensen moeten langer in hun eigen huis blijven wonen."

De bewoners van Sint Jacob zijn boos

Er wordt besloten over de hoofden van de betrokkenen. Zij hebben het gevoel dat ze niet gehoord worden; zelfs in deze verkiezingstijd komt er geen politicus langs. Ze kunnen hun boosheid nergens uiten. Het personeel kan er ook niets aan doen, zij raken zelf hun baan kwijt. Een enkele bewoner is strijdbaar: "De ME moet mij hier maar uithalen!" De meeste bewoners zijn terneergeslagen.

Gespreksleider Joke Jongejan: "Vóór de bijeenkomst belde een ambtenaar communicatie van het stadsdeel Centrum mij: "Wat is het doel van de bijeenkomst? Oh, u gaat alleen een luisterend oor bieden aan de mensen van Sint Jacob? Dan is het niet interessant om aan te kondigen op onze website." Alsof deze mensen geen bewoners meer zijn van Amsterdam..?!"

Catch 22

De onzekerheid en de wanhoop van veel ouderen zijn groot. Het gaat om mensen die al de regie over hun leven kwijt zijn. Bovendien lijkt het of alles veel sneller gaat dan de beleidsmakers en de zorgmanagers hadden voorzien. Heeft er eigenlijk nog iemand de regie? Volgens het overheidsbeleid mogen mensen met ZZP 1-3 die al in een Woonzorgcentrum wonen, blijven zitten waar ze zitten. Maar nu vallen er huizen om. En als de bewoners van de omvallende huizen met deze zorgcategorie aankloppen bij andere zorgcentra krijgen ze te horen: "U bent te goed voor ons. Wij krijgen geen geld voor u, dus wij zetten u niet op de wachtlijst." Vanuit het oogpunt van het zorgcentrum is dat goed te begrijpen, want nu in Amsterdam een derde van de woonzorgcentra dicht moet, groeien de wachtlijsten. Toch hebben ook deze mensen het recht op een plek in een woonzorgcentrum.

Zeulen met onze oudjes

Joke Jongejan is geschrokken van de situaties die ze heeft aangetroffen. "Tijdens onze bijeenkomsten zitten de mensen vaak te huilen. Ouderen gaan met busjes naar woonzorgcentra om te kijken naar hun eventuele toekomstige woning en krijgen dan later te horen: "Daar is ook geen plek voor u." Wat is dit voor gezeul met bejaarden? Mijn eigen moeder is vorig jaar overleden. Zij bracht haar laatste jaren door in een mooi zorgcentrum in Velsen. Ik ben dankbaar dat zij dit niet meer hoeft mee te maken. Waarom besteden de media zo weinig aandacht aan de wanhoop van deze mensen? Hebben we deze groep ouderen dan helemaal afgeschreven? En hebben de beleidsmakers en managers de situatie eigenlijk nog wel in de hand? Beseffen ze wel wat ze aanrichten? Ik geloof er niks van!"

Harry Brockhus, vrijwilliger Dialoog in Actie en Joke Jongejan, coördinator Dialoog in Actie en opbouwwerker Protestantse Diaconie Amsterdam

Met dank aan

Vrijwillige gespreksleiders:

- Lilian Peters
- Gert-Jan Wijnands
- Peter Kingma
- Miranda Willems
- Andrea Wieffering
- Harry Brockhus
- Mar Oomen
- Bart Cosijn
- Edu Dumasy
- Floris Siekman
- Luuk Wieringa
- Ineke van Dijk
- Daan Vunderink
- Gerard Eijkelenboom
- Anne Samuels
- Carin Giesen
- Marc Koppels
- Aoulad Abdellah Marzouk
- Harry Polak
- Rob Visser
- Tijno Venema
- Chantal Suissa
- Frank Mansro
- Tineke Visser
- Daan Vunderink
- Naquiba Bergefurt
- Karin Dumasy
- Berin Is
- Barbara Wessels
- Jacky Kroft
- Dory Ezechiëls
- Jan Overveldt
- Marlea Kogeldans
- Karine Klappe
- Ab van Waveren
- Natasja Zoutewelle
- Jan van Reijms
- Bekir Bas
- Roel Dijk
- Yvonne van de Chinese groep

Stadsdeel Nieuw West, met name:

- Hinde Chergui
- Inte van der Tuin
- Dhr. A. Baădoud

Stadsdeel Zuid, met name

- Sjef Quekel
- Richard Schimmelpenninck
- Dhr. P. Slettenhaar

Opbouwwerkers, geestelijk verzorgers, samenwerkende organisaties en Jongerenwerkers:**- Peter Spruijt, Eigenwijks**

- Abdelaziz Benasskar, Jongerenwerk Stichting Dock
- Youssef Aouriaghel, Sportzorgcoördinator
- Annemiek van Dullemen, Cordaan
- Mahdi Lanjri, Impuls
- Youssef Chaqri, Jongerenwerk Combiwel
- Ahmed Filali, Jongerenwerk Combiwel
- Lies Zaalberg
- Eefke Wesdorp, Combiwel
- Maite van Beek, Brede School Fiep Westendorp
- Helga Spel, Combiwel
- Geertine Hendriksen, Amstelring
- Rene Goudsblom Amsta
- Julia van Rijn, secretaris Protestantse Kerk Amsterdam
- Perez Jong Loy, Vereniging Opo Kondreman
- Roy (Kaikusi) Groenberg, Stichting Eer en Herstel
- Helga Fredison, Hot Shot Events
- Roemer van Oordt, Ibno Khaldoun
- Mohamed Rabbae
- Mohamed Echarrouiti voorzitter Al Kabir Moskee
- Iris Dik, Nieuw West Open
- Sylvia Wardenaar, Theatermaker

Bestuur Dialoog in Actie

- Eddy Linthorst, voorzitter, voormalig wethouder Stadsdeel Zuid
- Mar Oomen, penningmeester en vrijwilliger DiA
- Harry Brockhus, secretaris, vrijwilliger DiA
- Paul van Oosten, directeur Protestantse Diaconie Amsterdam
- Eddy Reefhuis, predikant Oude Kerk
- Frank Mansro, Café Mansro en vrijwilliger DiA

Comité van Aanbeveling

Ahmed Marcouch
Rabbijn Shmuel Katz
Pierre Valkering
Dorienke de Grave-Verkerk

DiA Activiteiten in 2013 - een overzicht

Datum	Project	Omschrijving & Thema	Plaats
3-2	Jong/Oud	Veiligheid	Huis van de Wijk Nieuw-West Slotermeer
7-2	Zuid	Dialogo Man en vrouw - gelijk of verschillend?	Ontmoeting Zuid
3-3	Jong/Oud	Samenleven	Coco's Staalmanplein Nieuw West Slotervaart
7/3	Vrouwendag	Beelden van Vrouwen	Bibliotheek Geuzenveld
23-3	Genoegfestival	Meer met minder, wanneer genoeg?	NDSM terrein
25/4	Jong/Oud	Samenleven	Huis van de Wijk België Nieuw Sloten, Nieuw-West
8/5	Veiligheidspact	Abraham/Migratie/Vertrouwen	Moskee Al Kabir, i.s.m. LJG, PKA
21/5	VITOK	Keti Koti in Sint Jacob	Sint Jacob, Oost
1/6	Keti Koti	Opening Keti Koti maand en optocht	Huis van de Burgemeester Amsterdam Centrum
7/6	VITOK	Dialogo over Hobby	Ontmoeting De Pijp
18/6	Keti Koti	Keti Koti Dialogomaaltijd	Oranjekerk Zuid, i.s.m. Mercedes Zandwijken
26/6	Keti Koti	Herdenkingsvaart Ouderkerk	Joodse begraafplaats Ouderkerk aan de Amstel
21/9	Vredesweek	Vredesdialogo/Syrië/Veiligheidspact	Muiderkerk, i.s.m. Al Kabir Moskee, Muiderkerk, BIO
22/9	Vredesweek	Dialogo na <i>'As I left my father's house'</i>	Ark, Noord, i.s.m. Ark
23/9	Jong/oud	Anders-zijn: wat is normaal?	Fiep Westendorp school Slotervaart, Nieuw-West
3/10	Zuid	Jongeren Zuiderlicht College in Raadszaal over Slavernij	Raadszaal, Stadsdeel Zuid
16/10	Wijk	drie BrugklassenAmsterdams Lyceum in de Willem de Zwijgerkerk over wat is geloven	Willem de Zwijgerkerk, Zuid

8/11	Dag Dialoog	Hier is mijn Plek	Diaconie, Centrum en op diverse plaatsen in Amsterdam
19/11	Scholen	Training Pieter Mostert voor vrijwilligers	Michiel de Ruyterschool Amstelveen
21/11	VITOK	Mijn Plek, ouderen Amsta Amsteldijk	Ontmoeting, Zuid
29/11		Mijn Plek	Netwerk Café Kempering i.s.m. Roads
18/12	Zuid	(Zwarte) Piet?!	Café Mansro in De Pijp

Protestantse Diaconie Amsterdam en Noorderkerk

DiA vrijwilliger Ab van Waveren organiseerde maandelijks dialogen in de Noorderkerk en in de Protestantse Diaconie Amsterdam..

Socratisch Café Amsterdam

Er is een samenwerkingsverband met het Socratisch Café Amsterdam. Hier worden maandelijkse bijeenkomsten georganiseerd; vrijwilligers van DiA kunnen hier oefenen.

Salto

Vrijwilligers organiseren regelmatig dialogen op radio Salto.

Steun

Deze activiteiten werden mogelijk gemaakt met steun van Vitaliteit Ontmoet Kwetsbaarheid, een programma van het Fonds Sluyterman van Loo en het RCOAK, de Protestantse Stichting tot Steun van het godsdienst onderwijs Amsterdam, Stadsdeel Zuid, Stadsdeel Nieuw West en de Protestantse Diaconie Amsterdam.

Dialogo over migratie en Abraham in de Moskee Al Kabir, mei 2013

